

lib. 3. q. 33. n. 13. Barbof. d. alleg. 107. n. 16. Beller. dif- quitor. Clerical. part. 1. tit. de favor. Clericor. rear. §. 1. n. 21. Ricc. in prax. aur. refolut. 387. n. 2. Per. Greg. fyntaxmat. jur. lib. 3. c. 4. nu. 3. Clar. d. §. fin. q. 80. nu. 5. ubi Baiard. n. 1. Aviles in c. 12. Prator. verb. Camara. n. 4. Bobadill. n. 199. ubi plurimi lit. F. Sed etfi Epifcopus, vel Ecclefia Cathedralis Fifcum ha- bere dicatur, non tamen ei privilegia Fifci Regii conceduntur, ut advertunt Merlin. Bobadill. & alii, ac diximus lib. 1. c. 16. n. 3.

Ibi: Sic predictam opinionem.

128 Epifcopus, aut ipfius Vicarius potest Fifcalem creare, ac publicè conftituere, qui res Ecclefiafticas tueatur, ac vitia fubditorum arguat, vel denuntiat, Bernard. Diaz. in prax. c. 5. Præpofit. in c. de accu- fatione 2. q. 8. Paz in prax. tom. 2. prælad. 4. nu. 4. Debet effe in Sacris conftitutus, Paz n. 6.

Ad Num. 12.

128 Bona Clerici, qui in hærefim labitur, ex benefi- cio Ecclefiaftico acquifita, Fifco minimè cedunt; fed Ecclefia, cujus intuitu obvenerunt, refervantur; Sanch. in Decalog. lib. 2. c. 20. n. 24. Farin. de hæref. q. 190 §. 11. n. 155. Barbof. d. allegat. 107. n. 17. Clar. in prax. §. Hærefis. n. 13. Cald. Pereir. in l. unic. part. 5. n. 7. c. ex delict. defunctor. Peregrin. de jur. fifc. lib. 5. tit. 1. n. 97. Pat. Vazq. in 1. 2. q. 96. art. 5. difp. 196. c. 2. n. 19. Penna part. 3. comment. 154. Guttier. de delict. q. 43. n. 1. Canter. in queftionib. crimin. c. 1. de hæretic. Cened. ad Decretal. collect. 55. n. 6. Et fi pluribus Ec- clefiis infervierit, debent bona inter ipfas diftribui; Sanctarel. de hæretic. c. 23. n. 2. Guttier. ubi proxime, Farin. n. 157. Ratio eft, quia in confiscatione non ve- niunt ea bona quæ reus propter alterius præjudiciū ad hæredes transferre minimè valet, Pat. Suar. fup. feft. 5. nu. 3. 4. Clar. d. §. fin. q. 78. n. 7. Bart. in l. eum qui, in princip. ff. de interd. & relegat. Sanchez fup. c. 14. nu. 5. & d. nu. 24. Peregrin. d. tit. 1. nu. 68. Clerici autem in hujusmodi bonis nullum fuccef- forem præter Ecclefiam poffunt habere, ac cum in of- ficiis 7. ubi D. Covar. de teftament.

129 Ex quo præmiſſa conclusio limitatur, ut non procedat, quoties confuetudo obtinuerit, quod Cle- rici de illis bonis poffint in ultimo elogio difpo- nere, prout apud nos obſervatur; dixi fup. lib. 1. c. 15. n. 52. nam etiam bona ex beneficio acquifita Fifco cedent, Guttier. fup. nu. 2. Sanch. dift. cap. 20. nu. 25. Vazq. Penna ubi proxime, Azor. part. 1. lib. 8. c. 12. queft. 14.

130 Patrimonialia verò, vel quaſi (hoc eft, quaſita non ex beneficio, fed aliunde, miniſterio ſpiritu- ali, ut prædicatione, Sacrorum celebratione, aut admi- niſtratione Sacramentorum, ut explicat Sanchez n. 1. Farinac. n. 154.) ad Fifcum Ecclefia Cathedralis, cui Clericus hæreticus adſcriptus eſt, pertinent de jure; Sanch. n. 26. Peregrin. lib. 4. tit. 5. n. 31. Gut- tier. n. 2. Zabarel. in Clement. 2. §. Porrò, n. 3. de hære- tic. Bernard. Diaz cap. 124. ubi Salced. lit. F. Burfat, conf. 43. n. 37. 38. lib. 1. Farinac. n. 158. Sanctarel. ubi fup. Bobadill. n. 201. Barbof. fup. n. 17. Decian. tract. crim. lib. 5. cap. 44. n. 2. Greg. Lop. in l. 2. glof. 4. tit. 26. p. 7. ubi notat, quod etſi per eam conſtitutionem, & l. 7. tit. 7. p. 6. quibus conſonat Auth. Idem eſt de Neſtorianis, C. de hæretic. cautem fit, ut niſi intra annum Ecclefia bona Clerici petierit, Fifco Regio deferantur; id nullum robur obtinet, quoniam Prin- cipes ſæculares nihil in Ecclefia præjudicium ſta- bilire poffunt; cap. qua in Eccleſiarum 7. cap. Ec- cleſia Sanctæ Mariæ 10. ubi notatur de conſtitutio-

nib. Penna fup. q. 109. cõment. 158. Farin. n. 174. Quod verum eſt etiam quoad bona querenda, Thom. Del- bene de immunit. Eccleſ. tom. 1. c. 8. feft. 6. n. 1.

Ibi: Bona autem laici.

Bona hæretici Fifco Regio applicantur, cap. ex- 131 communicamus, el primero, §. Damnati, de hæretic. l. 1. tit. 3. lib. 8. Recopilat. ubi Azeved. nu. 221. l. 2. dift. l. 7. Partit. & ibi Greg. Lop. Guttier. queſt. 44. nu. 1. Bobadill. nu. 201. in fin. Carrer. tract. de hæretic. nu. 135. verſ. Ita tamen, Ant. Gom. varia. lib. 3. c. 2. n. 1. verſ. Item etiam, Guid. Pap. deciſ. 76. n. 1. Clar. d. S. Hærefis, nu. 13. Farin. nu. 164. Boſſ. in prax. tit. de hæretic. nu. 33. Eymeric. in director. In- quiſitor. p. 3. q. 112. verſ. Quod bona laicorum, Foller. in prax. crimin. in fragment. nu. 10. Navar. conf. 20. nu. 1. tit. de hæretic.

Circa hæc notandum eſt, quod quamvis hære- 132 ticus fit vaſſallus Ducis, Comitris, alteriufve Pro- ceris, qui ſuperiorem Principem recognofcunt, bo- na confiscata non eisdem, fed Fifco Regio defe- runtur, Bobadill. lib. 2. c. 16. nu. 110. ubi plures lit. B. Guttier. fup. nu. 3. Azev. in dift. l. 1. nu. 222. Si- manc. de Cathol. inſtit. c. 9. n. 128. Cantera fup. nu. 42. de quo Farin. n. 167.

Præterea oportet advertere, ut, ſi reus bona ha- 133 buerit apud varias Provincias, quæ diverſis Prin- cipibus Supremis ſubjiciuntur, unusquifque percipiat quicquid in ſuo Principatu reperit, Guttier. n. 4. Simanc. n. 129. Canter. ubi proxime.

Ibi: Sed quod bona immobilia.

Hanc & alias DD. opiniones, ac Provinciarum 134 confuetudines circa applicationem bonorum, quæ propter hærefim confiscantur, refert latiffimè Fa- rin. ex nu. 175. ubi aſſerit oportere, ut Pontificia fãctione talis controverſia decideretur, ambigui- taſque ceſſaret. Et de diſtinctione inter mobilia, & immobilia, Baiard. nu. 2. Farin. nu. 159. Guttier. num. 3.

Ibi: Quin, & ipſe Felinus aſſeverat.

Extravagans conſtitutio, cujus in præſenti D. 135 Covar. meminit, incipit: Ad extirpanda, fuit edi- ta ab Innocentio IV. anno 1252. ejuſque literam à verſ. Teneatur, ubi de triplici hac diſtinctione agit, refert Farin. n. 176. & n. 178. verſ. Et de hac, alteram Pontificiam fãctionem adducit, qua eadem diſtri- butio præcipitur.

Ibi: Quod minimè ſervatur ſaltem in Hispania.

In Hispania, ac novo Indiarum Orbe, Regio 136 Fifco quæcunque bona hæreticorum, tam Cleri- corum, quàm ſæcularium, etiam ex beneficio Ec- cleſiaſtico acquifita, ſine diſtinctione deferuntur; nam ita confuetudine obtentum eſt, quæ quoad hanc bonorum applicationem eſt obſervanda, ut plurimis laudatis, probat Farinac. n. 187. de qua idè agit n. 188. Sanchez n. 26. Clar. d. n. 13. Tuſch. lit. H. concl. 202. n. 15. Azev. n. 221. Simanc. n. 131. Param. de origin. offic. Sanct. Inquiſit. lib. 2. tit. 1. c. 2. n. 14. Na- var. d. conf. 20. n. 1. Guttier. n. 4. cum ſeqq. Cant. fup. n. 41. & 42. Vela de delict. c. 14. de hæretic. verſ. Apud nos tamen, Salced. ubi fup.

Reges tamen Catholici nullum ſibi lucrum per- 137 cipiunt, ſed damnatorum bona liberaliter Sancto Officio ad ejus ſumptus concedunt: ut in ſecunda inſtructione Hiſpalenſi diſpeniur; & ita obſervari teſtan-

teſtantur Simanc. n. 132. Canter. ubi proxime, Azeved. dift. nu. 221. Guttier. nu. 5. Quo obviam itum eſt eis, qui minus rectè de ea confuetudine ſentiunt.

138 His pro coronide addendum eſt, quod notat Bald. in l. 1. C. de Summa Trinit. Decian. d. lib. 5. c. 25. n. 2. quos, & alios refert, Bobadill. d. cap. 17. n. 201. a fin. ſcilicet, quòd ſi Inquiſitores, vel alii Judices Ec- cleſiaſtici omiſerint in ſententia adverſus hæreti- cum bonorum confiscationem, poterit nihilominus fœcu aris Judex bonorum condemnationem facere, ubi ea ad Fifcum Regium ſpectant. Sed hoc ſuper- fluum videtur, nam ex quo aliquis hærefis damna- tur, omnes penas hæreticis legibus impoſitas con- trahit, quamvis Judex nullam expreſſerit, l. §. Sed non ut que. ff. ad Turpillian. Paz in praxi tom. 1. p. 5. c. 3. §. 12. n. 96. Maxime cum confiscatio hæc ipſo jure contingat, c. cum ſecundum 19. de hæretic. in 6. Sanchez fup. c. 14. n. 1. Igitur poſtquam Judex Ec- cleſiaſticus declaraverit quemquam hærefim per- petraſſe, etiam nulla confiscationis facta mentione, poterit Fifcus ejus bona apprehendere: quod in ul- timis verbis proxime allegati textus aperte demon- ſtrat, ibi: Sententia ſuper eodem crimine fuerit promulgata, nec ſpecialis pronuntiatio ſuper con- ſificatione deſideratur.

AD CAPUT X.

Crimen ſemel in judicium deductum quando iterum objici ad punitionem poſſit.

SUMMARIUM.

- 1 Interpretes legendi congeruntur.
- 2 De crimine abſolutus legitime, vel damnatus, pro eodem moleſtari non poteſt.
- 3 Ea exceptio litis ingreſſum ſecundo accuſatori præ- cludit.
- 4 Abſolutoria ſententia aliquando complici prodeſt.
- 5 Abſolutoria in populari actione ceteris actionem tollit. Idem eſt in eis, quæ adverſus electum objiciuntur.
- 6 Reus quibus de cauſis definitive abſolvatur.
- 7 In dubio præſumitur abſolutus, quod probatum cri- men non eſt.
- 8 Ab inſtantia liberatus jure de eodem crimine denuò arguitur.
- 9 Quando licet accuſationem repetere.
- 10 An liceat primo accuſatori?
- 11 Quando definitive abſolutus poſſit iterum accuſari, & nu. 12. cum ſeqq.
- 17 Actio civilis quando præjudicet criminali accuſa- tionem.
- 18 Liberatus à delicto per Principem, grãtia, vel pec- unia, deinde moleſtari pro ipſo non poteſt, nu. 19. 20.
- 21 Abſolutio in foro anime accuſationem non impedit, num. 22.
- 23 Blaſphemus in foro exteriori punitur, etſi quoad internum ſit abſolutus.
- 24 Per Baptiſimum delicti præteriti remiſſio quoad fo- rum externum non conceditur.
- 25 Quoad forum poli peccata omnia proſus delentur.
- 26 Iudice procedente per viam inquiſitionis, vel den- unciationis, abſolutus iterum ex eodem delicto inquietari non debet.
- 27 Quid de crimine per exceptionem obſecto, n. 28.
- 29 Tranſactione judicio criminali finito, reus ob idem crimen trahi ad judicium poteſt, de quo ad n. 32.

- 33 Abſolutus virtute proprii juramenti accuſari deim- ceptis prohibetur.
- 34 Secus ſi ſententia lata non ſit.
- 35 Juramentum reo ad ſepurgandum, vel de veritate dicenda, in criminibus quando ſit deferendum.
- 36 Delicta mixti fori quæ dicatur.
- 37 In cauſis mixti fori eſt præventioni locus: & quan- do rem in uno foro punitus, vel abſolutus, poſſit in altero coëreri? ad n. 39.
- 41 Injuriam paſſus quatenus in foro conſcientia illam remittere debeat? ad n. 49.
- 50 Inferens vulnus, vel occidens, ad reſtituendum te- neatur? ad nu. 59.
- 60 Propter deformitatem ex vulnere an ſolvere vul- nerans aliquid debeat? & n. 61.
- 62 Hæredes homicida tenentur ad reſarciendum dama- na, & expenſas vulnerato, aut ſucceſſorius ejus; & n. 63.
- 64 In foro anime an aliquo præſtari debeat propter ho- micidium, aut vulnus.
- 65 Et utrum homicida opera pia pro anima defuncti faceere teneatur? & n. 66.
- 67 Injurians tenetur in foro conſcientia petere ve- niam ab injuriato, & hic talem ſatisfactionem admittere, & odium deponere, etiam venia non petita, n. 68.
- 69 Non licet inimicis denegare, quæ omnibus proximi præſtare tenemur.
- 70 Limitatur quod dicitur, fup. n. 67.
- 71 Damnum inferens pro juſta deſenſione ad quid obligetur.
- 72 Occidens in duello alterum, qui ſe invicem ad il- lud provocarunt, an ad pecuniariam ſatisfactio- nem ſit aſtrictus? ad n. 77.
- 78 Injuriam inferens quocumque poſſit conveniri; & actio criminalis quando civili præjudicet, & è contra.
- 79 Pena pecuniaria reo impoſita propter injuriam illatam, eſt applicanda Fifco, ſi pars criminali- ter agat.
- 80 Expenſe, & damna per injuriam illata, inciden- ter aut principaliter peti poſſunt.
- 81 Aſtimatio damnorum, & injuria quomodo fiat.
- 83 Quando ex uno actu plura delicta procedunt, quo- modo reus puniatur? ac de numerica criminum diſtinctione; ad nu. 109.
- 90 Percutens ſimul unum, vel plures Clericos, quot excommunicationes contrahat.
- 110 Reus qui diverſis panis damnatur, omnes pati de- bet, niſi incompatibiles fuerint, & tunc Index elegit.
- 111 Damnatus ad mortem, & ad membri alicujus ab- ſciſſionem, quando utramque panam juſtine- bit.
- 112 In cadaver rei in atrociffimis vindicatur.
- 113 Pena legis Pompeia de parricid. in deſuetudinem abiit.
- 114 Virus de jure comburendus eſt, qui ad mortem ignis damnatur; ſed aliud apud Catholicos ob- ſervatur.
- 115 Hæretici quomodo ultimo ſupplicio aſſiciantur, ad nu. 119.
- 120 Delinquentes in eremo, quo genere ſupplicii in Hispania extinguntur.

Circa mater à capitis hujus latè diſſerunt Gre- gor. Lop. in l. 12. tit. 1. part. 6. Farinac. in pr. x. crim. tom. 1. queſt. 4. Decian. tract. crimin. tom. 1. lib. 3. cap. 30. Cardin. Tuſch. practicar. concl. tom. 1. lit. A. concl. 35. Caball. reſolut. criminal. caſ. 93. Oſtav. an. Spathar. in aur. me. boad. de mod. corrig. Regular. tr. 2. 10. cap. 12. 13. Guazzin. de deſenſion. rear. deſenſ. 2. 9ap. 7.

c. 7. Aug. Barbof. in collect. n. ad cap. de his, de a. culario lib. Jul. Clar. n. pr. x. §. fin. quæst. 57. & ibi Baiard Sesse Aragon. decij. 106. Salced. ad Bernard. Diaz. reg. 6. Anton. Gom. variar. lib. 3. c. 1. ex n. 26. Marant. de ordin. judicior. part. 6. tit. d. l. qui-
 fit. Foller. in praxi crimin. c. 35.
 2 De crimine judicialiter absolutus nequit de eod-
 dem iterum accusari, l. 20. ad finem. vers. Otrouf se-
 yendo tit. 22. part. 3. l. 12. tit. 1. part. 7. l. 3. ff. de prava-
 rina orib. l. 3. Sed et si mulier. ff. de liber. hom. exhib.
 l. si cui crimin. 7. §. 1. ff. de accusat. l. si quis homie di
 11. C. eod. G. of. verb. accusari, in d. l. si cui crimen;
 §. 1. Greg. Lop. in d. l. 20. glof. 26. Farinac. n. 1. Pacian.
 de probat. lib. 1. c. 68. n. 38. Ant. Gom. n. 26. Ca-
 valcan. de Brach. Reg. part. 4. n. 240 273. Clar. n. 1.
 Foller. num. 3. Tiraquel. in irach. res int. alios act.
 limit. 25. Marant. n. 49. Scaccia de judic. lib. 1. c. 12.
 n. 84. Guazzin. n. 1. Gratian. Falcon. reg. 125. Caball.
 n. 1. Bonurd. D'az. de reg. 6. Tusch. n. 1. Decian. n. 1.
 Villadieg. in Politic. c. 30. n. 338. Barbof. n. 1. nam ut
 inquit Paulus in l. licet 6. in fin. ff. nau. caup. sta-
 bular. de adm. flo. ejusdem hominis cap. quærend-
 um non est G. of. ult. in c. fin. de collufion. detegend.
 Ant. Gom. sup. d. n. 26. Boer. cum pluribus, decij.
 289. n. 9. maxime cum legitime absolutus innocens
 præsumatur, Menoch. d. præsumpt. lib. 1. q. 14. n. 71.
 Qua ratione idem dicendum est regulariter de eo,
 qui condemnatus est, ut amplius super eo lem de-
 lictio molestandus non sit, Guazzin. in sup. Tusch.
 lit. S. conc. 169 n. 1. Marant. n. 40. Fa. inac. n. 2. Clar.
 sup. & alii communiter. Quod verum est, quamvis
 mitius, quam oportebat, punitus sit, Tusch. d. conc.
 53. n. 17. Guazzin. n. 23. vers. Amplia etiam, Boer.
 sup. n. 1. & seq. Caravit rit. 272 n. 24. vers. E. iam si
 minus, Bald. conf. 34. in fine, lib. 1. Imò neque in di-
 versis locis, Guazzin. n. 57. nisi Judices separatam
 habeant jurisdictionem, ut secularis, & Ecclesiasti-
 cus; Guazzin. n. 24. de quo infra; aut fraus in Ju-
 dice mitius puniente probetur, Clar. n. 12. Tusch.
 sup. d. conc. 53. nu. 18. Guazzin. n. 25. ubi alii.
 3 Quæ exceptio absoluto, vel damnato proficit,
 ut litis ingressus impediatur, Guazzin. n. 2. Farinac.
 nu. 1. vers. An hæc exceptio, quæ tamen non sub-
 veniet ei, qui delictum post absolutionem fuerit
 confessus, ut latè probat Farinac. n. 44. Guazzin.
 n. 56. Item juris erit, si Princeps de absoluta pote-
 state ob atrocitatem facinoris Fiscum adversus sen-
 tentiam restitueret, ut reus absolutus iterum mo-
 lestetur, Farinac. n. 46. Sed absolutus ob præscrip-
 tionem, et si delictum fateatur, non punitur, Guaz.
 n. 31. ubi alii.
 4 Aliquando contingit, ut sententia absolutoria
 unius, alteri proficiat, ne accusari queat; veluti quando
 vir de adulterio postulatus absolvitur, nam femina,
 cum qua delictum admisit dicebatur, argui de
 eodem non permittitur, quandiu nupta fuerit, quod
 matrimonii favore inductum est; de quo in l. 2. §. 1.
 l. denunciaste 17. §. ult. ff. ad leg. tul. de adulter. l. 21.
 ad finem. tit. 22. part. 3. l. 9. tit. 17. part. 7. notant Greg.
 Lop. in d. l. 21. glof. ult. Farinac. de delict. carn. q. 141.
 n. 108. Cyriac. contrav. forens. tom. 2. contr. 354. n. 1.
 21. Ant. Gom. in l. 80. Taur. n. 72. Circa quod est
 singularis doctrina Angeli, quam refert Cyriac. sup.
 air enim ille, quod est præfata exceptio viduis non
 comperat, l. adulter. 19. §. Si eo, & §. fin. ff. eod. tamen
 si, absoluto adultero, mulier conjugata accusetur,
 ipsaque accusantem repellat, non poterit amplius
 vexari, adhuc soluto matrimonio.
 5 Quod de accusatione dictum est, in actionibus
 procedit popularibus, quia semel absolutus deinde
 inquietari nequit; l. cum qui 30. §. In popularibus,
 ff. de jurejur. l. 3. ff. de popularib. actionib. l. 20. in fine,

tit. 22. part. 3. ubi Greg. Lop. glof. ult. glof. inl. 2.
 C. quib. res judic. non noc. Hoc ipsum debet observa-
 ri, quando aliquis defectus objicitur ad irritandam
 electionem, nam semel sententia lata pro electo,
 vexari ex eadem causa iterum non permittitur,
 quamvis alius sit, qui velit opponere, glof. verb.
 judicatum, in cap. cum dilect. 32. de elect. on. Alexand.
 inl. sapè, col. 10. ff. de re judicat. Greg. Lop. ubi pro-
 xime, Tiraquel. sup. limit. 26.

Ad Num. 1.

Præmittendum est, duplici de causa in judicio
 criminali quemquam definitivè absolvi posse, vel
 quia de innocentia rei legitime constitit; vel quo-
 niam crimen probatum non est. Primo, casu extra
 dubium est secundæ accusationi viam esse omnino
 præclusam. Secundo, quamvis perperam faciat Ju-
 dex, qui contra receptam in praxi opinionem reum
 definitivè absolverit, ut sentit D. Covarr. sup. lib. 1.
 c. 1. n. 8. vers. Ex quibus ratiōem, Farina. n. 27. Guaz-
 zin. n. 4. Nihilominus sic absolutus amplius reus
 effici prohibetur, quoniam innocens præsumitur,
 Greg. Lop. in d. l. 12. glof. 2. Farinac. sup. vers. E. con-
 verso, Caball. n. 4. Foller. n. 8. Guazzin. sup. Tusch. d.
 conc. 53. n. 28. & d. conc. 169. n. 2. ubi alii, & n. 7. hoc
 probat, quando terminus ad probandum fuit accu-
 satori præscriptus. Contrarium tamen sustinet, Clar.
 n. 2. in fine, post alios, quos laudat Tusch. d. conc.
 169. nu. 6.

Sed si Judex absolvat reum definitivè non ex-
 primens causam, quæritur, an censetur absolutus,
 quia de innocentia constitit, vel quoniam crimen
 probatum non est? Et in primis ad hæc recurren-
 dum erit, ex quibus si liquere nequeant, in dubio
 præsumendum est, Judicem ex eo absolvisse quod
 delictum probatum non est; Farinac. n. 28. Clar.
 n. 3. Guaz. n. 11. 36. Tusch. d. conc. 53. n. 27. Ca-
 bail. sup. à nu. 11.

Quoties reus absolvitur ab instantia, sive obser-
 vatione judicii, non prohibetur super eodem crimi-
 ne iterum molestari; Greg. Lop. ubi proxime, Dec.
 n. 27. Menoch. de præsumpt. lib. 1. q. 93. in fine, Pacian.
 sup. c. 67. n. 42. Guazzin. n. 53. Boff. in praxi de
 sentent. n. 65. Clar. n. 3. Villadieg. in politic. c. 3. n. 338.
 Farinac. cum aliis, n. 23. Tusch. d. c. 169. n. 12.
 Baiard. ad Clar. d. quæst. 57. n. 1. Theaur. d. cis 81.
 num. 1. Brun. à Sole d. quæst. 17. nu. 6. 9. Caball.
 cas. 93. nu. 8. 29.

Intra quæ tempora liceat accusationem, aut
 inquisitionem instituere adversus reum, ab obser-
 vatione judicii absolutum? non convenit inter DD.
 qui in variis sententias abiere, ut videre est apud
 Guaz. n. 10. Farinac. n. 29. Caball. d. cas. 93. n. 33; qui
 rectius tenet, jus repetendi accusationem aut denuò
 inquirendi extingui intra id temporis, quo de jure
 crimen, de quo agitur, objici ad punitionem potest,
 estque computandum à die, quo totalis sententia
 absolutoria prolata est, nam præscriptio, quæ
 cæperat ex quo delictum fuit perpetratum, per
 primam accusationem manit interrupta.

Ibi: Quo in loco adnotarunt Marianus.

Hanc Marii sententiam de jure Canonico ve-
 ram dicit Farinac. nu. 30. de quo potest dubitari,
 quia jura prohibentia, ut inimicus ad accusandum
 admittatur, loquuntur de illo, qui primò accusatur
 accedit, aliud verò est, accusationem repetere, &
 instantiam, à quas reus absolutus fuit ob ineptitu-
 dinem libelli, vel aliam similem causam instaurare,
 præsertim si non post multum temporis fiat; argu-
 men-

gumento, l. perique 33. ff. de rit. nuptiar. l. vir. mulie-
 ri 65. ff. d. donat. in er. Credendumque est eodem
 zelo justitiæ, quo accusationem primò proposuit,
 illam suscitare, non pravo inimicitia affectu: ad
 quod facit l. si cui 7. §. 1. ff. de accusat. l. non omnes 5.
 §. A barbaris. ff. de re militar. nam præsumitur quis-
 que in eadem voluntate, & proposito, sive bono, sive
 malo persistere. Glof. in l. cum tacitum, 3. verb. con-
 venit, ff. de probat. Quidquid de jure Canonico
 sit, juxta Civile nulli dubium est, quin eidem, qui
 accusavit reum ab observatione judicii absolutum,
 permittatur, aut instantiam reassumere, aut novum
 judicium inchoare, l. aut privatim 10. §. 1. l. in Se-
 natu consulto 15. §. fin. ff. ad Turpilian. Glof. verb.
 ali, in l. ubellorum 3. §. ult. ff. de accusat. Marian.
 Socin. in cap. de iis, n. 52. de accusat. Farin. ubi pro-
 xime, Foller. sup. n. 16. Guaz. n. 52.

Verf. Secundo, tum demum.

1 Absolutus à criminali accusatione, ita demum
 de eodem delicto postulari permittitur, si primi
 accusatoris prævaricatio probetur; l. 20. tit. 22. part.
 3. ubi Greg. Lop. l. 12. tit. 1. part. 7. Ant. Gom. d. n. 26.
 Dec. nu. 2. Barbof. nu. 8. in fine, Guazzin. n. 44.
 Foller. nu. 4. Cavalcan. sup. part. 4. nu. 274. 284.
 Tusch. d. conc. 53. nu. 22. Clar. nu. 5. Farin. cum
 aliis. nu. 13. 14. ubi quis sit prævaricator, & unde
 dictus. Similiter dicendum est, ibi collusio cum
 Judice Tabellione, aut testibus intercesserit, cap.
 ult. de collufion. detegend. Anton. Gomez, Farinac.
 Guazzin. Tuschus Clar. ubi proxime, Baiard. nu-
 mero 11.

Verf. Tertio, admittenda est.

2 Reus etiam definitivè absolutus, de eodem crimi-
 ne jure arguitur ab eo qui propriam, vel suorum
 prosequitur injuriam, modo, primum judicium ig-
 noraverit; d. l. 12. ad finem, tit. 1. part. 7. ubi Greg.
 Lop. glof. penu. & seqq. Farin. nu. 20. Tusch. n. 7.
 Decian. nu. 23. Ant. Gom. sup. Boff. nu. 81. Marant.
 d. tit. de Inquisit. num. 54. Foller. nu. 6. Guazzin.
 nu. 46. Villadieg. Curt. Philips. ubi sup. Clar. nu. 4.
 Idem est, si cum sciret impeditus fuerit ad accu-
 sandum, l. si maritus §. ult. ff. ad leg. Tul. de adult.
 Anton. Gom. & Farinac. ubi proxime, Quod limitatur
 in levibus causis quibus semel absolutus nullo mo-
 do vexari ex eadem causa permittitur, ut colligi-
 tur, ex d. l. si cui §. 1. ff. d. accusat. & notant Guaz.
 in nu. 48. Clar. ubi proxime, Farin. n. 22. Brun. à
 Sol. in quæst. legal. q. 17. n. 19.

3 Sed cum quis admittitur adversus semel abso-
 lutum, quia propriam prosequitur injuriam, cau-
 tionem præstare compellitur de reficiendis expen-
 sis reo, si in accusatione succubuerit, Farinac. &
 Clar. sup. Guazzin. n. 48.

Ibi: Et probatur ignorantia.

4 Ignorantia, præcedentis accusationis, vel inqui-
 sitionis præsumitur in absente, & minore; sed qui
 præsens fuit, ignorantiam perjuramentum est pro-
 baturus Farin. pluribus laudatis, nu. 21. Ant. Gom.
 sup. Guazzin. n. 47. Greg. Lop. d. glof. penult. Vil-
 ladieg. Cur. Phil. ubi proxime, Foller. nu. 7. Clar.
 nu. 4. Tusch. n. 7. 24. Sed contra juramentum scien-
 tia probari poterit, Greg. Lop. Clar. ibidem.

Ibi: Facit ad hoc Glossa insignis.

5 In eis, quæ ab animo cujusque pendent, ut scien-

tia & ignorantia, ejus juramento standum erit, qui
 scivisse, aut ignorasse asseverat, Glof. verb. propria
 manu, in c. si verò 4. de sentent. excommunicat. Me-
 noch. de arbitrar. cas. 186. n. 3. Pacian. d. lib. 1. c. 39.
 nu. 9. Mascard. de probat. concl. 881. Cyriac. tom. 1.
 controvers. 128. n. 20. Gratian. reg. 270. n. 21. Sanch.
 de matrim. lib. 1. disp. 62. nu. 6. Guazzin. ubi pro-
 xime, Brun. n. 15. Farina. d. nu. 21. vers. Si verò quis.
 Qui tres ultimi in specie loquuntur, D. Covar. ra-
 tionem hanc probantes.

Quod si verosimile non fuerit, quod jurans pri-
 mam accusationem ignoraverit, repellatur; Farinac.
 sup. vers. Sed prædicta: Guazzin. n. 47. Clar. ubi pro-
 xime. Nam regula nuper tradita limitatur; quando
 est aliqua præsumptio contra eum, qui jurat, tunc
 enim fides ei non adhibetur; Menoch. nu. 7. Vin-
 cent. Mancin. de jurament. part. 4. effect. 44. n. 14.
 Mascard. concl. 9. nu. 17. Cyriac. n. 113. Seraphin.
 de privileg. jurament. privileg. 1. nu. 24. vers. Hoc
 tamen intelligendum, Tusch. lit. 2. concl. 531. n. 85.
 & alii, quos refert Farin. sub.

Verf. Quarto eadem decisio.

Qui civiliter convenitur ad persecutionem rei
 familiaris duntaxat, ut ad damna, & expensas, quam-
 vis judicialem absolutionem obtinuerit, iterum
 pro eodem delicto poterit molestari criminaliter
 tam ab aliis, quam ab ipso, qui egit; quando ideo
 fuit absolutus, quia probatio defuit; sed si absol-
 vatur, quod de innocentia apparuit, idem, qui pri-
 mum egit repellitur, alii verò accusare non prohib-
 entur. Aliud est si objiciatur crimen in judicio ad
 vindictam civiliter, veluti, quando qui injuriam pas-
 sus est, agit ad nummariam injuriæ satisfactionem
 sibi applicandam; quoniam tunc absolutio indi-
 stinctè omnibus obstat, civilisque actio criminali
 præjudicat. De quo Decian. nu. 13. Farinac. n. 40.
 Tusch. nu. 2. Guazzin. nu. 34. 35. Clar. numero 2.
 Brun. nu. 26. 27. Marant. sup. nu. 89. Boff. dict. titule
 de sentent. nu. 77. Mascard. concl. 34. nu. 20. Ponte
 conf. 49. nu. 1. Camil. de Medic. conf. 159. nu. 49.
 50. & omnes communiter in lib. 1. C. quand. civilis
 actio criminali præjudicat.

Ad Num. 2.

Si quis per dispensationem, sive remissionem fue-
 rit semel liberatus ab eo, qui in foro externo super
 crimine valet dispensare, amplius de eo accusari
 prohibetur, Gregor. Lop. in d. l. 12. glof. 2. Decian.
 nu. 7. Tusch. nu. 11. Farinac. in prax. q. 6. n. 1. Plaç.
 in epitom. delictor. lib. 1. c. 38. Clar. nu. 9. Spathar.
 sup. c. 13. nu. 4. Guazzin. nu. Barbof. nu. 6.
 Idem est de eo, qui per compositionem factam
 cum Fisco, vel Iudice, qui ad id obtinet potesta-
 tem, absolvitur; Farinac. quæst. 5. num. 4. ubi la-
 tissimè per totam questionem de hujusmodi compo-
 sitionibus agit, Spathar. c. 12. nu. 6. Barbof. ubi
 proxime.

Quæ tamen limitantur, quando unus Princeps
 vel ejus Iudex remittit, & in alterius territoris reus
 accusatur, quia remissio non proderit, Clar. ubi pro-
 xime, vers. Scias tamen, Tusch. n. 13.

Verf. Caterum præmissa lege, aut consuetudine.

De hoc actum est, sup. cap. proximo, n. 88. ubi Au-
 thores laudavimus.

Ad Num. 3.

Qui per penitentiam publicam, vel occultam 28
 quoad